

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Psevdo-Poenitens Correctvs. Sive Doctrina Ecclesiae
Catholicæ, & Sanctorum, solemniorúmque Doctorum, De
Vera Poenitentia ...**

Dionysius <aus Werle>

Coloniæ Agrippinæ, 1692

Art. 3. Plurimi quoque ob defectum efficacis de emendatione vitæ
propositi, malè & sacrilegè confitentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41634

ARTICVLVS III.

Plurimi quoque ob defectum efficacis de emendatione vite propositi, malè & sacrilegè confitentur.

I. Hoc propositum in verâ Attritione includi, extra dubium & controversiam est. Veruntamen, ut CORNELIUS à LAPIDE, vir è Societ. Jesu doctissimus simul & sapientissimus, anno 1637. defunctus, in epistolâ S. Jacobi commentans, ad capitulum 2. versum 13. rectissimè observat, *Multi ignorant EFFICAX propositum abstinendi à peccatis requiri, ut quis sit capax Absolutionis; & nesciunt, QUAM FORTIS ET CONSTANS resolutio animi requiratur, ut propositum censeatur esse absolutum & efficax. Multi, esto sciant propositum efficax requiri,*
namque

nam illud procurare & habere non fatagunt; sed habere se simulant; immo sibi ipsis [juxta S. Gregorium hic supra art. 1. num. XI. citatum] falso persuadent: Est enim propositum hoc serium, RES ARDUA, SUBLIMIS, ET DIFFICILIS [vel; ut idem Cornelius ibidem post aliqua, indicio 5. dicit, ex peccato mortali resurgere per poenitentiam, & propositum efficax, ARDUUM EST ET PER DIFFICILE] Multi autem nolunt vim sibi adhibere; & ad rem ardua TOTIS VIRIBUS CONNITI. magnis videlicet ac diuturnis precibus, lachrymis, jejuniis, ac misericordiae operibus, ut articulo praeced. dictum est, insistendo. Adeoque Multi male suscipiunt Sacramenta; id quod Cornelius ibidem probare intendit.

II. Hocque ipsum ex facillimo citissimoque plurimorum post Confessionem relapsu colligunt Bellarminus & Cornelius à Lapide, locis proximè citatis: Et rectè quidem; Nam homini,

B 2

qui

qui peccata sua, quatenus Dei offensa sunt, verè odit ac detestatur; & cum absoluto & efficaci Deum in omni vitâ suâ mortaliter non offendendi proposito integrè confitetur & absolvitur, juxta Concilium Trid. sess. 6. cap. 7 unâ cum remissione peccatorum veri virtutum Theologicarum habitus infunduntur: Veri autem habitus non sunt otiosi, sed conferunt *firmitatē, promptitudinem & delectationem in opere.* Igitur qui absolutione perceptâ nullâ habet *firmitatem* in opere Charitatis, sed ad *minimâ* cujusque tentationis afflatum mortali peccato Deum rursus offendere non reformidat; is verum Charitatis habitum non accepit infusum; ac per consequens nec peccatorum remissionem. Vide supra, art. I. num. 6.

III. Estque hîc bene observandum, quòd etiam cum Confessione solorum venialium peccatorum, saltem de eorum uno aut altero intimum animi dolorem, *firmumque & efficax emendan-*

di

di propositum afferre oporteat; adeo, ut id negligens, Absolutionem sacrilegè recipiat; & cum gravi peccato mortali recedat, qui cum solis venialibus accessit; ut complures Theologi moment: Qui etiam, ob facile ejus rei periculum, suadent, ut non nisi venialia afferens, addat mortale aliquod jam aliàs confessum; circa quod intimum animi dolorem, efficaxque & absolutū emendandi propositum faciliùs concipere denuo possit.

ARTICVLVS IV.

Ex defectu debitæ in solius Christi meritis fiduciæ multorum Attritio & Confessio est sine fructu.

I. Hanc fiduciam, non minùs ac supradicta, omnes Catholici ad veram Contritionem Attritionemque requirunt: